

“ผู้ไถ่” ฉบับรายงานสถานการณ์

เพื่อนำเสนอข่าวสารด้านสิทธิมนุษยชน สังคม ศาสนา และสิ่งแวดล้อม (ธันวาคม 2550)

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อความยุติธรรมและสันติ (ยส.)

(เผยแพร่สำหรับสมาชิก)

พ.ร.บ.ความมั่นคง ???

สถานการณ์บ้านเมืองในช่วงปลายปี 2550 นี้คงจะไม่มีเรื่องใดร้อนแรงไปกว่าการเลือกตั้งที่กำหนดให้มีขึ้นในวันที่ 23 ธันวาคม การแข่งขันหาเสียงของแต่ละพรรคการเมืองและกลวิธีใหม่ๆ ในการซื้อเสียง อยู่ในความสนใจของสื่อกระแสหลักทั้งบนจอโทรทัศน์และหน้าหนังสือพิมพ์ จนทำให้เหตุการณ์สำคัญของบ้านเมืองบางเรื่องแทบจะถูกกลืนหายไปท่ามกลางกระแสของการลู่ลื่นว่าพรรคใดจะได้เป็นรัฐบาล นั่นคือความพยายามของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ในการผลักดันกฎหมายสำคัญหลายฉบับที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่และสิทธิเสรีภาพของประชาชน อาทิ กฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ กฎหมายว่าด้วยการแปลงสภาพรัฐวิสาหกิจ กฎหมายเรื่องการนำมหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบ และกฎหมายสำคัญอีกฉบับหนึ่งซึ่งหากได้รับการบังคับใช้แล้ว จะส่งผลกระทบต่อประชาชนทุกคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นั่นคือ กฎหมายการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร (พ.ร.บ.ความมั่นคง)

“ผู้ไถ่” ฉบับรายงานสถานการณ์ ฉบับนี้ ขอนำเสนอเนื้อหาสาระของ ร่างพ.ร.บ.ความมั่นคง ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบว่า จะส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างไรบ้างและร่วมกันติดตามสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นนับจากนี้ไป

พ.ร.บ.ความมั่นคง คืออะไร

พ.ร.บ.ความมั่นคง ชื่อเต็มว่า **ร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร พ.ศ....** เป็นกฎหมายที่ได้รับการเสนอโดยสภาความมั่นคงแห่งชาติ ด้วยเหตุผลที่ว่า สถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงที่มีความรุนแรง สลับซับซ้อน จนอาจส่งผลกระทบเป็นวงกว้างและก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในประเทศ เป็นภัยต่อความสงบสุขของประชาชน และกระทบต่อเอกราช จึงควรมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เพื่อให้สามารถป้องกันและระงับ

ภัยที่จะเกิดขึ้นทั้งในยามสถานการณ์ปกติและสถานการณ์พิเศษได้อย่างทันทั่วถึง โดยกฎหมายนี้ได้ผ่านความเห็นชอบในหลักการจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2550 ผ่านการยกร่างเป็นกฎหมายและตรวจพิจารณาโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา และผ่านการพิจารณาขั้นรับหลักการจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน ซึ่ง สนช. มีมติรับหลักการร่าง พ.ร.บ.ความมั่นคง ด้วยคะแนนเสียง 101 ต่อ 20 (ไม่เข้าประชุม 127 คน) โดยฝ่ายที่รับส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสนช. จากสายทหาร ซึ่งได้ยกเหตุผลต่างๆ นานา ว่า สถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันมีความจำเป็นที่ต้อง

รับร่าง พ.ร.บ. นี้ ขณะเดียวกันฝ่ายที่ไม่รับซึ่งเป็นเสียงข้างน้อย ก็ได้อภิปรายเหตุผลที่ไม่ควรรับ ร่าง พ.ร.บ. นี้ว่ามีเนื้อหาที่เป็นการละเมิดสิทธิของประชาชนอย่างมากมาย ซึ่งภาคประชาสังคมก็ออกมาคัดค้าน พ.ร.บ. นี้อย่างกว้างขวาง ทั้งองค์กรเอกชน นักวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัย เยาวชน และนักศึกษา โดยขณะนี้กฎหมายฉบับนี้อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาแปรญัตติ ของ สนช. และล่าสุดกลุ่มองค์กรภาคประชาชนได้ชุมนุมหน้ารัฐสภาเพื่อขอให้ สนช. ยุติการพิจารณากฎหมายฉบับนี้

แนวคิดและที่มา

กฎหมายความมั่นคงฉบับนี้ มีเป้าหมายที่จะขยายขอบเขตอำนาจของกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) ให้กว้างขวางขึ้น โดย กอ.รมน. เป็นหน่วยงานของกองทัพที่สร้างขึ้นในยุคสงครามต่อต้านคอมมิวนิสต์ ตั้งแต่ปี 2508 มีบทบาทและภารกิจหลักในเรื่องการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ เมื่อมีการยกเลิก พ.ร.บ. คอมมิวนิสต์ กอ.รมน. จึงถูกบทบาทลดลงไปมากในสมัยรัฐบาลชวน หลีกภัย มีหน้าที่ในการดูแลเรื่องชายแดน เรื่องคนกลุ่มน้อย สมัยรัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ดูแลปัญหาภาคใต้ พอมาถึงยุครัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ บทบาทของ กอ.รมน. ได้ขยายเพิ่มขึ้น โดยดูแลทั้งเรื่องสิ่งแวดล้อม ความยากจน การพัฒนา ยาเสพติด ฯลฯ จากนั้นจึงเกิดความพยายามที่จะให้ กอ.รมน. ดำรงบทบาทต่อไป จึงได้มีการเสนอ พ.ร.บ. ความมั่นคงฯ ขึ้นมาเพื่อคงบทบาทของทหารในสังคมไทยผ่านอำนาจของ กอ.รมน.

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง อยู่ แล้ว สอง ฉบับ คือ

พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก ที่ให้อำนาจทหารอยู่เหนืออำนาจข้าราชการพลเรือน ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความมั่นคงในท้องที่ที่อยู่ในภาวะสงครามหรือเหตุร้ายแรงอื่นๆ และพระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ให้อำนาจบริหารราชการแผ่นดินทั้งหมดกลับรวมศูนย์ไปอยู่ที่นายกรัฐมนตรี ในกรณีที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน การใช้อำนาจผ่านทางกฎหมายทั้งสองเป็นการใช้อำนาจแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดที่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขและเงื่อนไขเวลา กล่าวคือ หากมีสถานการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นจะต้องมีการกำหนดท้องที่ที่อาจใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ และเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดแห่งการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ หากภาวะร้ายแรงนั้นหมดไป การบริหารราชการแผ่นดินก็จะกลับคืนสู่ระบบปกติ ในขณะที่พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักรนี้ไม่มีกำหนดเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ รวมทั้งเป็นการอนุญาตให้ใช้อำนาจเบ็ดเสร็จได้ทั่วราชอาณาจักร การผ่านกฎหมายฉบับนี้เท่ากับกำหนดให้ประเทศไทยตกอยู่ในภาวะ “ไม่ปกติ” ตลอดเวลา เป็นการเปิดโอกาสให้ทหารเข้ามาจัดการและเข้าไปอยู่ในทุกพื้นที่ของประเทศ

เนื้อหาของพ.ร.บ. ที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชน

1) พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้อำนาจ กอ.รมน. ในการออกข้อกำหนดต่างๆ ที่เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนในหลายเรื่อง เช่น ห้ามเข้าหรือให้ออกจากบริเวณพื้นที่, ห้ามออกนอกเคหสถานในเวลาที่กำหนด, ห้ามการชุมนุม, ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะ, ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติการหรืองดการปฏิบัติการใดๆ (มาตรา 17) เท่ากับว่า กอ.รมน. สามารถทำหน้าที่แทนฝ่ายนิติบัญญัติในการออกกฎหมายได้เอง

2) พ.ร.บ.ฉบับนี้ ได้ขยายขอบเขตอำนาจให้กับทหารมาก ให้ดูแลเรื่องความมั่นคงในหลายมิติ ขยายอำนาจพื้นที่ทหารเข้ามาในพื้นที่ทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ปกติหรือไม่ เช่น ในกฎหมายบอกว่า ทหารสามารถดำเนินการให้ประชาชนมีวิถีชีวิตเป็นอยู่อย่างปกติสุข ทหารจะดำเนินการให้ประชาชนมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และทหารสามารถดำเนินการให้ประชาชนทุกกลุ่มทุกองค์กรมีความสามัคคี และยังถ่ายโอนอำนาจบริหารให้ **ผบ.ทบ.ในฐานะรอง ผอ.รมน. ถ้าเห็นว่าพื้นที่ไหนมีภัย ก็สามารถประกาศ บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงได้ทั้งหมด โดยย้าย แต่งตั้ง โอนเข้ามาดูแล จัดตั้งโครงสร้างซ้อนกับอำนาจของรัฐบาล** มีทั้ง กอ.รมน. ส่วนกลาง, กอ.รมน.ภาค, มีผู้ว่า กอ.รมน.จังหวัด ก็แสดงว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่เว้นผู้ว่าฯ ที่มาจากการเลือกตั้งอย่างกรุงเทพมหานคร ก็อยู่ภายใต้ผู้ว่า กอ.รมน. ซึ่งจะสามารถบังคับบัญชาสั่งการได้ทั้งหมด ย้ายข้าราชการออกจากพื้นที่ได้ทันที

3. พ.ร.บ. นี้ เขียนไว้ว่า บรรดาข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (มาตรา 22) **จึงไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าคำสั่งที่ออกมานั้นชอบหรือไม่ ขัดแย้งกับสิทธิเสรีภาพหรือไม่** เป็นการตัดอำนาจการตรวจสอบความถูกต้องในการกระทำและความสุจริตต่อการใช้อำนาจโดยสิ้นเชิง

4. ร่างกฎหมายนี้จะเป็นการส่งเสริมการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่โดยไม่ต้องถูกลงโทษ โดยกฎหมายกำหนดให้**การกระทำใดๆ ตามกฎหมายความมั่นคงนี้ได้รับการยกเว้นจากการ**

ถูกดำเนินคดี ทั้งทางแพ่ง อาญา และวินัย หากเป็นการกระทำโดยสุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ และมีเหตุผลอันสมควร (มาตรา 23) เช่น เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจจับกุม แล้วในระหว่างจับกุมอาจมีการยิงคนเสียชีวิต ซึ่งปกติต้องมีการตรวจสอบโดยศาลอาญาเกี่ยวกับกรณีทำให้คนตาย แต่อำนาจตามกฎหมายฉบับนี้บอกว่าไม่ต้องรับผิดชอบ และเช่นเดียวกัน หากเกิดความเสียหายทางแพ่งก็ไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบต่อวินัย ได้รับการยกเว้นทั้งหมด เป็นการตัดกระบวนการยุติธรรมทางศาลออกไป เท่ากับว่า กอ.รมน. สามารถทำหน้าที่แทนฝ่ายตุลาการได้

5. นิยามของคำว่า "ภัยต่อความมั่นคง" ตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ชัดเจนและกว้างขวางมาก **ถ้าเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจโดยไม่มี ความชัดเจนว่าอะไรคือความมั่นคง ก็จะเกิดปัญหาการละเมิดสิทธิ** เช่น หากชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจากโครงการต่างๆ เดินทางมาชุมนุมกัน ถ้าเจ้าหน้าที่รู้สึกว่าการชุมนุมจะทำให้เกิดความไม่มั่นคง ก็จะใช้ อำนาจในการระงับยับยั้ง เช่น กรณีชาวบ้านปากมูล จะเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ก็ถูกเจ้าหน้าที่ยึดใบขับขี่ การให้อำนาจเช่นนี้ทำให้ กอ.รมน. (กองทัพ) สามารถดำเนินการในเรื่องต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งมอบอำนาจให้ดำเนินการได้ล่วงหน้าก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้น อำนาจในลักษณะเช่นนี้ย่อมเป็นการง่ายที่ **กองทัพจะถูกดึงเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง หรืออาจจะนำไปสู่การปราบปรามของทหารในการเมืองไทยได้ง่าย** ซึ่งจะกลายเป็นปัญหาทางการเมืองในอนาคต

หลากหลายทรรศนะต่อ ร่าง พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงฯ

ฝ่ายสนับสนุน

“ปัจจุบันมีเหตุการณ์รุนแรงเพิ่มขึ้น 300 กว่าเปอร์เซ็นต์ในรอบ 3-4 ปีที่ผ่านมา เป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เป็นปรากฏการณ์ใหม่ ตัวแปรใหม่ ประเด็นที่สำคัญที่จะนำเสนอคือ **ในมุมมองของรัฐพยายามเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการเพราะเชื่อว่ารัฐอ่อนแอ...** เหตุการณ์ใน 3 จังหวัดเห็นได้ชัดว่าเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่ประชาชนตกเป็นเป้าอย่างแท้จริง แต่การจับกุมผู้ต้องหาและการดำเนินคดีทำได้น้อยมาก คือไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ คดีสิ้นสุดก็ไม่มากและไม่แน่ใจว่ามีความเป็นธรรม หรือบริสุทธิ์ยุติธรรมขนาดไหน ซึ่งอีกนานกว่าจะหาข้อยุติในเรื่องเหล่านี้ได้ มีข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งคือ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างเฉียบพลันนี้เกิดขึ้นมากที่สุดในยุคที่นายกฯ ทักษิณ ชินวัตร เข้ามารับตำแหน่ง อย่างไรก็ตาม ก่อนหน้านั้นความรุนแรงเกิดขึ้นมาก่อนแล้ว อย่างในปี 2535 มีการเผาโรงเรียน การฆ่าตัดคอ ปล้นปืน แต่ช่วงที่นายกฯ ทักษิณเข้ามา เหตุการณ์ได้บานปลายและขยายตัวอย่างไม่น่าเชื่อ โดยเฉพาะในกรณีเหตุการณ์ที่มัสยิดกรือเซะและที่ตากใบ...ซึ่งแสดงให้เห็นความอ่อนแอในการทำงานระบบของรัฐ และอย่างที่ทราบในทุกวันนี้ว่าไม่สามารถเอาผิดกับใครได้

อันนี้เป็นที่มาที่ไปของร่างพระราชบัญญัติที่ร่างออกมาใหม่ (พ.ร.บ. ความมั่นคงภายใน) เพื่อป้องกัน แต่ไม่แน่ใจว่าจะเป็นยาหรือไม่ เพราะข้อสรุปที่มาจากของความรุนแรงยังไม่ชัด ตอนนี้มีเพียงข้อสรุปเบื้องต้นว่ารัฐอ่อนแอ กับระบบการบริหารจัดการหลายอย่างไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง มีการแทรกแซงจากต่างประเทศ มีผู้มีอิทธิพลท้องถิ่นเข้ามาผสมผสาน มีเยาวชนและประชาชนเข้ามาใช้ค่านิยมศาสนา ใช้ชาตินิยมปัตตานีและอื่นๆ ที่แบ่งแยกกันเข้ามา ในขณะที่โครงสร้างทางศาสนาและความยุติธรรมของเราอ่อนแอ สิ่งที่ยากจะพูดคือ มีการนำเสนอพระราชบัญญัติฉบับใหม่ (พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงภายใน) มาจัดการ ซึ่งมีหลักการเหตุผลที่สำคัญหลายประการ โดยรวมคือ มีภัยคุกคามใหม่ที่คุกคามต่อรัฐไทย ภัยคุกคามนั้นมันรวดเร็ว รุนแรง กว้างขวาง ขยายตัว สลับซับซ้อน เป็นภัยคุกคามที่ต้องมีการบริหารจัดการใหม่ให้มีการบูรณาการ และมีการประสานงานร่วมในการปฏิบัติ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันรักษาความมั่นคงปลอดภัยอย่างเข้มแข็งในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น”

รศ.ปณิธาน วัฒนายากร นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
หนึ่งในผู้มีส่วนร่วมในการร่างพระราชบัญญัติ

“ความมั่นคงเป็นเสมือนออกซิเจน เมื่อใดที่ท่านไม่มีออกซิเจนมาหายใจ ท่านจะรู้สึก พ.ร.บ. นี้เป็นยาเบาๆ หน้อยที่ทุกฝ่ายพอจะรับได้ เมื่อเทียบกับบทกฏอัยการศึก สิ่งนี้ไม่ใช่หรือครับที่ประชาชนเรียกร้องให้ยกเลิก เราก็สนองตอบ ก็เลยเกิด พ.ร.บ.นี้ขึ้นมา ฝ่ายทหารมีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าให้ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข ฝ่ายทหารไม่ได้ต้องการแสวงหาอำนาจอะไร อำนาจเรามีพอแล้ว แต่เราต้องการปฏิบัติหน้าที่อันทรงเกียรติ [หาก] เป็นการกำจัดสิทธิเสรีภาพเพื่อนำความสงบสุขสู่ประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมก็ต้องยอมรับ”

พล.อ.ไชยชัย หงษ์ทอง (สนช.)

“รัฐบาลนี้เสนอเข้าไป ควรจะเสนอมหาชาติหนึ่งแล้ว เพื่อความมั่นคงของประเทศ รอแม้กระทั่งวินาทีก็ไม่ได้ เพราะไม่รู้อะไรจะเกิดเมื่อไหร่ **คนเลวไม่ต้องใช้สิทธิใช้อำนาจเลย**”

สมภพ เจริญกุล (สนช.)

“อาเซียนเกือบทุกประเทศก็มี พ.ร.บ.นี้ เหมือนเกราะอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะคุ้มครองให้ลูกหลานต่อไป”

ไพศาล พิษมงคล (สนช.)

“ร่าง พ.ร.บ. นี้ปรับปรุงไปค่อนข้างมากแล้ว เรื่องความมั่นคงของประเทศเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง ปัญหาหลายรูปแบบ ปัญหาที่เกี่ยวกับภัยคุกคามที่อาจคาดการณ์ได้และไม่อาจคาดการณ์ได้ เช่น การแพร่ระบาดของโรคระบาดจากสัตว์ถึงคน ภัยแล้ง น้ำท่วม ปัญหาความแตกแยกของคนในชาติ ปัญหาความมั่นคงทางชายแดน แรงงานต่างชาติดังกล่าวที่ผิดกฎหมาย ปัญหายาเสพติด ปัญหาเหล่านี้มีการบีบรัดขยายตัวจนเราอาจคาดไม่ถึงเมื่อเกิดวิกฤติขึ้นมา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง”

ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แถลงต่อ สนช.

ฝ่ายคัดค้าน

นายอัลเซลโม ลี ผู้อำนวยการสภาเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาแห่งเอเชีย (ฟอร์ัมเอเชีย)

“จากเหตุการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนและการที่ผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชนไม่ได้รับการลงโทษเป็นจำนวนมาก มีหลายกรณีที่เราเชื่อว่าการก้าวก่ายของรัฐบาลมีความเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการที่ประชาชนมากกว่า 2,000 คน เสียชีวิตในเหตุการณ์สงครามยาเสพติดในปี 2003, กรณีการทรมานและการสังหารนอกกฎหมายในภาคใต้, และกรณีการเสียชีวิตของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมากกว่า 20 คน โดยที่บุคคลที่มีส่วนร่วมในการสังหารนักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังไม่ได้รับการดำเนินคดี เราจึงมีความกังวลอย่างมากว่าสถานการณ์จะเลวร้ายกว่านี้ ถ้าร่าง พ.ร.บ. ฉบับดังกล่าวได้รับการเห็นชอบโดย สนช. **เมื่อ พ.ร.บ.นี้ผ่านเป็นกฎหมาย กลไกทางสิทธิมนุษยชนในประเทศ ซึ่งรวมถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ**”

ไพโรจน์ พลเพชร เลขาธิการสมาคมสิทธิและเสรีภาพเพื่อประชาชน

“ร่าง พ.ร.บ. ความมั่นคงภายใน ขัดต่อหลักการ 3 เรื่อง

เรื่องแรก คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารบ้านเมือง ถ้าถูกควบคุมเหมือนทุกวันนี้จะยิ่งลำบาก

เรื่องที่สอง คือ ขัดต่อหลักการกระจายอำนาจ แม้จะบอกว่ารวบรวมอำนาจจำกัดเฉพาะเรื่องความมั่นคง แต่ขยายความค่อนข้างสูง เป็นการยื้อยุดให้อำนาจ ผบ.ทบ. สูงมาก และตรวจสอบไม่ได้ ดังนั้นรัฐสภาจึงไม่ควร

ออกกฎหมายในยุคนี้เพราะผ่านการตรวจสอบได้ยาก ถ้าจะออกควรไปออกในสมัยหน้าที่รัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งสามารถเปิดให้มีการถกเถียงมากกว่านี้

เรื่องที่สาม คือ ต้องประเมินด้วยว่าเราใช้กฎหมายเดิมที่มีอยู่ไม่ได้ผลหรือ ทำไมต้องรวบอำนาจให้กองทัพ และ กอ.รมน. ทั้งที่ กอ.รมน. น่าจะหมดไปตั้งแต่สมัยคอมมิวนิสต์สลายตัวแล้ว การทำเช่นนี้เหมือนกับ การให้ที่ยืนกับคนกลุ่มหนึ่ง กำลังจะสร้างอำนาจซ้อนรัฐ ถ้ารัฐบาลสมัยหน้าอ่อนแอ ส่วนนี้จะมีอำนาจเหนือรัฐ”

ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“ร่าง พ.ร.บ.ความมั่นคง คงก็อปปีมาจาก พ.ร.ก.ฉุกเฉิน หลายอย่าง แต่จุดที่ไม่เหมือนคือ การใช้ต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินก่อน ซึ่งเป็นหลักการเช่นเดียวกับการใช้กฎอัยการศึก แต่สำหรับ พ.ร.บ. นี้ใช้อำนาจได้โดยไม่ต้องประกาศอะไรทั้งสิ้น. ผอ.รมน. จะมีอำนาจทั่วทั้งประเทศ สำหรับประเด็นที่น่าห่วงค่อนข้างมากได้แก่ **มาตรา.. ที่ระบุว่า ฟ้องศาลปกครองไม่ได้ และมาตรา... คือไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา นี่คือการกำจัดฝ่ายตุลาการออกไปอย่างสิ้นเชิง ซึ่งหาก พ.ร.บ. ฉบับนี้สามารถประกาศใช้ได้จริง จะทำให้รัฐธรรมนูญฉบับ 2550 ไม่มีความหมายอะไรเลย** เพราะร่าง พ.ร.บ. นี้ขัดกับมาตรา 3 เรื่องของหลักประกันสิทธิและเสรีภาพในรัฐธรรมนูญ... สมัย รสช. ยังไม่กระทำกันขนาดนี้ มันไม่สมควรที่รัฐจะออกกฎหมายเช่นนี้ เพราะมันไม่สอดคล้องกับวิถีทางประชาธิปไตย ตอนยึดอำนาจก็บอกว่าเป้าหมายคือการปฏิรูปการเมืองไทย แต่ไม่ใช่หลักการของประชาธิปไตยในหลักการของการปฏิรูป เพราะฉะนั้น สนช. ต้องไม่รับร่างฉบับนี้ไปพิจารณา เพราะถ้าพูดแรงๆ นี่คือการสืบทอดอำนาจ เพราะกำลังจะมีการเลือกตั้ง แต่ฝ่าย คมช.ยังต้องการสืบทอดอำนาจต่อไป ...สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ไม่ได้มาจากประชาชนเลย ดังนั้น สนช. จะไม่มีความชอบธรรมในการรับร่างฉบับนี้ไว้พิจารณา”

พิภพ ธงไชย คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.)

“ถ้ากฎหมายนี้ผ่านจะมีรัฐซ้อนรัฐในประเทศ รัฐธรรมนูญก็หมดความหมาย การออกกฎหมายความมั่นคงภายในเป็นการสืบทอดอำนาจที่เนียนกว่าการกระทำของ พล.อ.สุจินดา คราประยูร และเลวร้ายยิ่งกว่ามาตรา 17 ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทหารมีคนดีและไม่ดี แต่เราไม่สามารถตรวจสอบบังคับทหาร หรือ กอ.รมน. เลย ทั้งที่ใช้งบประมาณมหาศาลมาก ได้คุยกับ พล.อ. คนหนึ่งซึ่งเป็นที่ปรึกษา กอ.รมน. เขาบอกว่างบประมาณที่ให้ กอ.รมน. ปกติก็สูญเสียไป 40-60 เปอร์เซ็นต์ เหมือนบอกชาวบ้านจะให้วัวไปเหยียวยาว 5,000 ตัวกับเงินอีก 5,000 บาท เขาก็จะให้แต่เงิน วัวจะไม่ได้เลย คำว่า "ความมั่นคง" ต้องตีความใหม่ ความมั่นคงนั้นเกิดจากความสมดุลของอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจประชาชน แต่กฎหมายนี้ประชาชนหายไปเลย”

ประสงค์ สุ่นศิริ สนช.

“ผลกระทบของร่าง พ.ร.บ.นี้ ร้ายแรงไม่แพ้กฎอัยการศึก ไม่แพ้กฎหมายบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน และเกิดผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคและสิทธิที่รัฐธรรมนูญให้เป็นหลักประกัน

สูงสุด รัฐบาลและ สนช. ชุดนี้เป็นผลผลิตของรัฐประหาร ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่เราก็ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์แห่งชาติเป็นเป้าหมายสูงสุด ไม่ใช่คำนึงถึงผลประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะที่จะฉวยโอกาสเอาอำนาจไปใช้โดยไม่พิจารณาให้ดี บ้านเมืองเราในขณะนี้มาไกลพอสมควรในเรื่องการเมืองระบอบประชาธิปไตย เรามาไกลเกินกว่าจะเลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวากลับไปหาระบอบอำนาจนิยมให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหยิบไปใช้

ผมอ่านร่างเหมือนกับกำลังเซ็นเช็คเปล่าให้ผู้อื่นเอาไปกรอกจำนวนเอาเองตามใจชอบ

ม.18 ของร่าง พ.ร.บ.ให้ ผอ. และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ ผอ. มอบหมายเป็นพนักงานสอบสวน คือทำได้ตั้งแต่ ป้องกัน กำหนดและปราบปราม คือจับก็ได้ สอบสวนเองอีก กฎหมายเขียนอย่างนี้ ม.22 ในการปฏิบัติการเจ้าหน้าที่พนักงานไม่ต้องรับผิดทางแพ่งหรืออาญา หากเชื่อว่าการปฏิบัติเป็นไปตามสุจริต ก็ไม่ต้องรับโทษตาม ม. นี้ ก็หมายความว่า ม.นี้ไม่ต้องรับผิด แต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นใครรับผิดชอบ และท่านละเลยกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา ทั้งหมดนั้นนอกจากจะทำลายหลักการสิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคทางกฎหมายแล้ว ทางด้านศาล ท่านอยู่นเหนือ องค์การตรวจสอบอื่นๆ ไม่มีเลย กฎหมายอย่างนี้เป็นกฎหมายที่ประเทศของเรามาไกลเกินสมควรแล้วที่จะเลี้ยวซ้ายเลี้ยวขวาไปหาอำนาจนิยม ร่าง พ.ร.บ.นี้ แม้แต่หลักการก็ยังไม่สมควรที่จะรับ”

สมเกียรติ อ่อนวิมล สนช.

“ผมเกิดมา 59 ปี ก็เพิ่งเจอวันนี้ ท่านจะดักฟังโทรศัพท์ อีเมลล์ของผม แน่แน่นอนเลย ถ้าสงสัยว่าผมเป็นภัย ถ้าจะทำอย่างนี้ไม่มีพลเมืองใดที่จะให้ตัวแทนของเขาออกกฎหมายปิดกั้น จำกัด”

สุรพล นิติไกรพจน์ สนช.

“ร่าง พ.ร.บ.นี้ ใช้ถ้อยคำที่กว้างจนไม่อาจนิยามได้ หรือกรณีใดๆ ก็อาจใช้กฎหมายนี้ได้ เพราะ ไม่มีนิยามที่จะระบุเงื่อนไขต่อการใช้อำนาจเช่นนี้เลย หากรับก่อนและแปรญัตติอาจจะมีปัญหาถึงขนาดให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการมีอำนาจเหมือนเป็นเจ้าของพนักงานสอบสวนด้วย จำเป็นด้วยหรือไม่ อำนาจเจ้าหน้าที่ไปไกลค่อนข้างมาก อำนาจเป็นไปโดยไม่มีกรอบระยะเวลา เหตุใดจึงยกเว้นความรับผิดทางอาญา มันเป็นอย่างเดียวกันการเซ็นเช็คไม่กรอกวันที่ กฎหมายนี้จะอยู่ต่อไปไม่ว่าใครจะเป็นรัฐบาล ผมอยากให้ใคร่ครวญให้ดี เรื่องสิทธิเสรีภาพประชาชน”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

“ตอนนี้ สนช.ควรจะพักผ่อนได้แล้ว หากกฎหมายความมั่นคงผ่านการพิจารณาของ สนช. และพรรคประชาธิปัตย์ได้จัดตั้งรัฐบาล จะไม่ยกเลิกกฎหมายดังกล่าว แต่จะแก้ไขในสาระสำคัญ 4 เรื่อง ได้แก่ 1.คำจำกัดความของคำว่า ‘ความมั่นคง’ ที่ขณะนี้ดูเหมือนว่าครอบคลุมกว้างขวางเกินไป 2.ปรับแก้โครงสร้างองค์กรที่รับผิดชอบต่อความมั่นคง (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน หรือ กอ.รมน.) โดยต้องทำให้สามารถตรวจสอบได้ 3.ศาลปกครองจะต้องมีอำนาจเหนือกฎหมายนี้ และสามารถดูแลการละเมิดสิทธิผู้บริสุทธิ์ได้ 4.จะพยายามปรับให้กฎหมายฉบับนี้ละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญน้อยที่สุด”

สามารถหาข้อมูลบทความเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ความมั่นคง เพิ่มเติมได้ที่ เว็บไซต์

<http://www.biolawcom.de/article/260/รวมบทความ-พรบ.%20ความมั่นคงภายในราชอาณาจักร.html>

